

Kecskepásztor (nagyot bólintva közbeszól):

Az a jó gazda, láddég!*

Bács (folytatja szavait):

De most, fortát, megtölti még a gulugámat is!

Kecskepásztor (mint aki jobban tudja):

Tudod-e te, fortát, rossz helyt kereskedtél,
A gazdaasszonnyal keveset beszéltél...

Bács (együgyűen közbeszól):

Én biz' semilyent sem is...

Kecskepásztor (folytatja szavait):

Azért a kolbásztól, májastól meg sem esömöröltél,
A pálinkától pedig meg sem részegedtél.

(Rámutat a kis baltával az egyik hallgatóra):

Ennek a kecskéjét tavaly is őriztem,
Én a gazdát magát meg sem említettem,

(Rámutat egy másik hallgatóra):

E gazdaasszonnyal jól egyet értettem,
Azért kolbászt, májast eleget is ettem.

Vén Moszuj (szemrehányóan, fáradt, szaggatott hangon):

De tü magatoknak mindenütt csak kaptok,
Néktek adnak, hogy tü mind ifjak vagytok,
De én mivel, hogy öreg is vagyok, süket is vagyok,
Ha kínálnak is, azt tudom, hogy szidnak s kifelé fartatok.

(Botra támaszkodva lassan távozni akar.)

De ti reám, látom, keveset vigyáztok,
Hogy a farkas után rosszul nyargalhatok,
A juhok mellett is egyre koplaltattok...
Itt is ha kínálnak, még hírét sem adjátok!

(Tódor eltaszítja Vén Moszujt, de a Kecskepásztor utána megy és visszavezeti.)

Tódor (engesztelőleg):

Kérlek, vén Unciás, ne panaszkodjál,
Mert nálam sincs egyéb egy üres csuklyánál,
Ma sem ettem többet egy kis málécskánál,
Azt is Isten nevében adák a más háznál.

* Látod-e.

Mindnyájan (a hallgatóság felé fordulva énekelnek. A pásztorok felvetik a homlokra dlarcaikat, mutatják arcukat):

Poco rubato.

Csor-da-pász - to - rok, Mi - dőn Bet - le - hembe Csor-dát ő - ri -
zé - nek Éj - jel a me - ző - ben, Éj - jel a me - ző - ben.

Isten angyali
Jövének melléjük,
Nagy félelemmel
Telék meg ő szivök,
Telék meg ő szivök.

Örömet mondok
Néktek, ne féljeteK,
Mert ma született
A ti üdvösségtek,
A ti üdvösségtek.

MenjeteK elbé
Gyorsan a városba,
Ott találjátok
Jézust a jászolban,
Jézust a jászolban.

(A várost, az istállót és a csillagot felvéve útra készülődnek.)

I. nemes ember (fel s alá sétál. Azután énekel is és karját szét-tárja, mint előbb):

Halljátok rendszerint e rövid példában,
Miként Krisztus Jézus romlott istállóban,
Született s tétetett a hideg jászolyba,
Ottan takartatott a kórós szénába.

Ez mindnyájatoknak lón ma látására,
Miként a pásztorok angyalnak szavára,
Jövének Krisztusnak látogatására,
Miként gyuladoznak e nagy igazságban.

És nem is ok nélkül, méltán vigadoznak,
Mert ma tölt be szavok a szent prófétáknak,
Ma lett nagy örömök a meghalt atyáknak,
Mivel megnyittaték kapuja Limbusnak

Mert nem tréfaságnak okáért fáradtunk,
Sem, hogy e világi muzsikát indítsunk,
Hanem megtérésre, hogy példát mutassunk,
Boldog mennyországban együtt vígadhassunk.

Vígadj te is méltán ímé bűnös világ,
Mert Áron vesszején nőtt ma egy szép virág,